

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.V.30.029/2024/5.

Felperes: Felperes1

(cím3)

Felperes jogi képviselője: Szekeres és Szováti Ügyvédi Iroda

(eljáró ügyvéd: dr. Szekeres Csaba ügyvéd

cím7)

Alperes: Alperes1

(cím10)

Alperes jogi képviselője: dr. Flórián Tamás ügyvéd

(Cím9)

A per tárgya: munkaviszony megszüntetése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

egyéb érdekelt1, 2.M.70.103/2023/22-I.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés csatlakozó fellebbezés sorszáma:

Alperes: 23; Felperes: 3.

Í t é l e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg 20.802 (húszezer-nyolcszázkettyő) forint másodfokú perköltséget a felperesnek.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a „NAV Bírósági határozatban megállapított eljárásí illeték bevételi számla” megnevezésű 10032000-01070044-09060018 számú költségvetési számlára 118.982 (egyszáztizennyolcezer-kilencszáznyolcvankettyő) forint feljegyzett fellebbezésí illetéket.

A fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot, valamint az alperes adószámát is.

Az ítéltábla megállapítja, hogy 33.283 (harmincháromezer-kettőszáznyolcvanhárom) forint csatlakozó fellebbezésí illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A másodfokú eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes 2018. február 1-jétől állt munkaviszonyban az cég1 Kft.-vel, mellyel Város1 Önkormányzatának feladatellátási szerződése volt a Város1 3. számú felnőtt körzet háziiorvosi és alapellátási tevékenységének ellátására. A felperes asszisztens munkakörben dolgozott. Város1 Önkormányzata és az cég1 Kft. a feladatellátási szerződést közös megegyezéssel 2019. június 30. napjával megszüntette. A felperes 2019. július 1-jétől közalkalmazotti jogviszonyt létesített Város1 Önkormányzatánál, a kinevezés szerint a felperes munkaköre általános ápoló és asszisztens, közalkalmazotti jogviszonyának időtartama a kinevezés időpontjában 13 év 11 hó 22 nap volt. Az alperes és Város1 Önkormányzata 2020. április 3-án feladatellátási szerződést kötött Város1 3. számú felnőtt körzet lakosai részére háziiorvosi ellátás biztosítására. Az alperes vállalta, hogy Város1 3. számú felnőtt háziiorvosi körzetében a Város1 Önkormányzata által foglalkoztatott felperes szakápolót a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 25/A.§, 25/B. § és 25/C. §-ban foglaltaknak megfelelően átveszi és munkavállalóként legalább 1 évig tovább foglalkoztatja, amennyiben az önkormányzattól és a vállalkozótól kapott tájékoztatást követően a közalkalmazott úgy nyilatkozik, hogy a vállalkozónál történő tovább foglalkoztatásához hozzájárul. A felperes és az alperes 2020. május 1-jétől határozatlan időre létesített munkaviszonyt, a felperes háziiorvosi asszisztens munkakörben cím11 szám alatti munkavégzésí helyen dolgozott.

[2] A felperes 2023. májusában tájékoztatta a munkáltatói jogkört gyakorló törvényes képviselő1 háziiorvost, hogy magánéleti okok miatt Város2ba fog költözni, és érdeklődött az íránt, hogy ebben az esetben az alperes a munkába járással kapcsolatos utazási költségéhez hozzájárul-e. Az alperes 2023. június 5. napján a felperessel felmondást közölt azzal, hogy a

felperes munkaviszonyát 2023. augusztus 1-jétől megszünteti, a munkavégzés alól a felperest 2023. július 1-jétől felmenti. A felmondás indokolása azt tartalmazta, hogy a felperes munkaviszonyának felmondással történő megszüntetésére szóbeli indokolás alapján került sor.

[3] Az alperes 2023. június 19-én a felperes munkaviszonyát azonnali hatályú felmondással megszüntette, a megszüntető jognyilatkozat indokolását arra alapította, hogy a felperes megszegte a munkaszerződés 13. pontját, melynek értelmében a munkavállaló kötelezettséget vállalt arra, hogy a feladatkörébe tartozó munkát legjobb tudása szerint elvégzi, a kapott utasításokat maradéktalanul teljesíti. A táppénzes napló vezetését 2022. októberében abbahagyta, az éves átsorolást nem végezte el, a mulasztás 2023. áprilisában derült ki. Az újraindított naplót is hiányosan vezeti egyéni döntés alapján, mely nem felel meg a szakmai elvárásoknak. Nem tartotta be a munkaköri leírásának több pontját, mely a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara munkaköri leírás ajánlása az alapellátás keretében működő körzeti közösségi ápolói feladata alapján készült, s amelyet a munkába lépése előtt megkapott, véleményezhette, átnézett, aláírásával elfogadta.

[4] Az alperes az azonnali hatályú felmondásának indokolásában kiemelte, hogy a felperes saját hatáskörében végzett tevékenységért személyesen felelős a III/2. pontban rögzített végzettségéhez kapcsolódó munkafolyamatoknak, tevékenységeknek a hatályos jogszabályok, szakmai irányelvek, módszertani útmutatók és elvi állásfoglalások betartásáért. Felelős a tevékenysége során tudomására jutott és nyilvántartott adatok hatályos jogszabályi előírások szerinti kezeléséért. A MESZK Etikai Kódexben foglaltak betartásával végzi munkáját és felelős a munkakörébe tartozó feladatok teljeskörű szakszerű elvégzéséért. Köteles a feladatait legjobb tudása szerint elvégezni, a szociális, az otthonápolási, a hospice és a védőnői szolgálatokkal együttműködni a lakosság jobb ellátása érdekében.

[5] Az alperes lényeges kötelezettségzegésként jelölte meg, hogy a felperes a Alapítványlnak több alkalommal hetekkel később adta fel a levelet, a késésről valótlanságot állított, a postát hibáztatta. A borítékon lévő dátumbélyegző igazolja, hogy a reklamáció megérkezésekor, a számonkérés után adta fel a levelet. Utalt a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara Etikai Kódexe VIII.3. pontjára, amely kimondja: „Súlyosan etikátlan más egészségügyi dolgozó vagy szolgáltató szakmai, vagy személyes jó hírvének alaptalan rontására alkalmas bármilyen közlés.” Az alperes hivatkozott arra is, hogy a felperes hozzáállása, magatartása ellentétes a 4/2000. (II.25.) EüM. rendelet 2. számú mellékletnek a háziiorvosi szolgálatban lévő ápolói tevékenység 10. pontjával.

[6] Végezetül arra is kitért az azonnali hatályú felmondás indokolásában az alperes, hogy nincs joga a felperesnek saját véleményét megfogalmazni munkáltatója és más szolgáltató levelezésében, ebbe a munkáltató hozzájárulása nélkül beleírni, a felelősséget másra hárítani. Az ápoló köteles munkájáról kimutatást, a betegekről dokumentációt vezetni (egészségügyi törzslapok, ambuláns napló, védőoltások, szakorvosi beutalások, veszélyeztetettek nyilvántartása stb.) a jogszabályok és a helyi protokollok szerint. Feladatait a mindenkor érvényes szakmai irányelvek, standardok, eljárási leírások betartásával végzi. A 2023.06.06-án az 1/021 naplószámaú 11 óra 22 perckor ellátott betegnél nem a munkaköri feladatának megfelelően járt el. Nem adott tájékoztatást arról, hogy a beteget a szabadság alatti helyettes kolléga egy héttel ezelőtt ellátta, milyen kezelést javasolt, mikorra rendelte vissza.

[7] Az alperes összefoglalva az azonnali hatályú felmondás indokolásában részletezett tényekre alapozva utalt arra, hogy a hónap elején átadott, elfogadott felmondás után sem érzett változást, a közös munka, a kialakult légkör elviselhetetlenné vált, a felperes olyan magatartást tanúsított, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi, a biztonságos betegellátást veszélyezteti.

[8] Az alperes kötelezettsége volt vezetni az orvosi naplót, amely a keresőképtelennek véleményezett betegek nyilvántartására szolgál. A papír alapú dokumentum mellett az alperes elektronikus nyilvántartást is vezetett a Visual Szolga programban, amelynek egyik része a keresőképtelenek nyilvántartása. Az alperes az elektronikus nyilvántartás útján közölte az adatokat a hatósággal, az orvosi naplót a felülvéleményező főorvos ellenőrizte azzal, hogy erre a 2020. márciusa és 2023. májusa közötti időben a Covid-járvány miatt nem került sor.

[9] Az orvosi napló vezetése a felperes munkakörébe tartozott. 2022. szeptember 12-én, mikor az orvosi naplóban már csak pár üres oldal állt rendelkezésre a betegadatok rögzítésére, az alperes felhagyott az orvosi napló vezetésével, és azt egészen 2023. áprilisáig nem vezették. Az alperes 2023. április 26-án vásárolta meg az új orvosi napló nyomtatványt és törvényes képviselői házi orvos ekkor utasította a felperest, hogy 2023. január 1-jétől kezdődően az új orvosi naplót töltsse ki, a keresőképtelen betegek vonatkozó adatokat abban tüntesse fel. A felperes az alperes utasításának megfelelően 2023. május 4-ig a táppénzes felülvéleményező orvos, orvos ellenőrzésének időpontjáig a 2023. évi táppénzes naplót visszamenőlegesen 2023. január 1-jétől kitöltötte. Az orvosi napló sorszámozását a papír alapú dokumentumban a felperes nem 1-es sorszámtól kezdte, hanem 616-os sorszámtól. Ennek az volt az oka, hogy az alperes által vezetett elektronikus nyilvántartásba a betegek felvitelét 2023. január 1-jétől szintén nem 1-es sorszámmal kezdték meg, mivel a nyilvántartó programban 2023. január 1-jétől automatikusan nem indult újra a sorszámozás és a programot az alperes – sem a rendelőben dolgozó felperes, sem törvényes képviselői házi orvos – 2023. január 1-jével nem állította át arra, hogy a sorszámozást a betegek vonatkozásában újrakezdje.

[10] Az orvosi napló papír alapú dokumentumban az utólagos adatrögzítés során a felperes a betegek neve és táj-száma mellett elmulasztotta feltüntetni a betegek születési évét, foglalkozását és lakcímét. törvényes képviselői házi orvos – az azonnali hatályú felmondást megelőzően – a 2023. június 1-jei táppénzes felülvizsgálat során látta el aláírásával és orvosi pecsétjével az orvosi naplót. 2023. június 19-étől kezdődően a táppénzes naplót az alperessel 2023. július 1-jétől munkaviszonyban álló személyi asszisztens vezette, az orvosi napló sorszámozását az addigiaknak megfelelően folytatta, azt nem javította ki, azonban ő a naplóban a beteg neve és táj-száma mellett feltüntette a születési évre, foglalkozásra és lakcímre vonatkozó adatokat is.

[11] A Vármegyei Kormányhivatal Családtámogatási és Társadalombiztosítási Főosztályának Egészségbiztosítási Osztálya 2023. április 20-án jelezte az alperes felé, hogy 2023-ban az alperes elektronikus nyilvántartásában a betegek felvétele, sorszámozása nem év elejétől kezdődött. Ez a hiba utóbb, a felperes munkaviszonyának megszüntetése után került javításra az elektronikus nyilvántartó rendszerben.

[12] A felperes az alperes azonnali hatályú felmondásával szemben törvényes határidőben nyújtotta be kereseti kérelmét, melyben annak jogellenességére hivatkozva kérte az alperes kötelezését 2.219.360 forint elmaradt munkabér, valamint az ezen összeg után 2023. június 18-ától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére. A felperes előterjesztette perköltség iránti igényét is a jogi képviselő munkadíja tekintetében a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) b) pontja alapján.

[13] A felperes kereseti kérelmének ténybeli alapjaként előadta, hogy 2020. május 1-jétől létesített munkaviszonyt az alperessel, ezt megelőzően pedig 2018. február 1-től 2019. június 30-ig az cég1 Kft., majd 2019. július 1-jétől 2020. április 30-ig Város1 Önkormányzata alkalmazásában állt. 2018. február 1-jétől folyamatosan a 3. számú felnőtt háziiorvosi körzet háziiorvosi asszisztensi munkakörében dolgozott, a munkáltatók személyében bekövetkezett változástól függetlenül a munkaköre és a munkakörébe tartozó feladatok változatlanok voltak, munkavégzésének helyszíne is mindvégig ugyanaz volt.

[14] A felperes az azonnali hatályú felmondás indoklásával szemben hivatkozott arra, hogy szerinte az alperes mindenáron meg akarta szüntetni a munkaviszonyát és ehhez keresett – egyébként valótlan – felmondási indokokat. Az alperes eredetileg nem azonnali hatályú felmondással kívánta megszüntetni a munkaviszonyát, azonban a felmondás nyilvánvalóan jogszerűtlen volt, mivel indoklást nem tartalmazott. A nyilvánvaló jogellenességet észlelve az alperes érvénytelenné nyilvánította a korábbi felmondását arra hivatkozva, hogy a felmondási idő alatt a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 78. § (1) bekezdésébe ütköző magatartást tanúsított. Az alperes az azonnali hatályú felmondásban olyan magatartásokra hivatkozott, amelyek nem a felmondási idő alatt történtek, és az alperes előtt már hónapokkal korábban ismertek voltak, ezért az alperes a tudomásszerzéstől számított 15 napos határidőt elmulasztotta. A felperes állította, hogy az azonnali hatályú felmondás megszüntetésének valódi indoka nem az azonnali hatályú felmondásban szereplő indok volt, hanem az, hogy Város2ba kívánt költözni, és kérte az alperestől a munkába járás költségeihez való hozzájárulást.

[15] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. A tényállás körében előadta, hogy 2020. év elején a Város1 Önkormányzata által kiírt, a 3. háziiorvosi körzetre vonatkozó pályázat benyújtása előtt egyeztetett a felperessel, hogy amennyiben elnyeri a praxist, őt alkalmazza asszisztensként. Az alperes 2020. május 1-jétől alkalmazta a felperest. Kezdetben meg volt elégedve a felperessel, a közös együttműködés utolsó szakaszáról azonban ez már nem volt elmondható, a felmondásban kifejtett indokok következtében a bizalma megingott. Arról nem volt tudomása, hogy korábban kivel és milyen jogviszonyt létesített a felperes, az iratok alapján az állapítható meg, hogy három különböző munkáltatóval, három különböző jogviszonyban dolgozott, ezért a felperes munkaviszonyának hossza nem tekinthető úgy, mintha egyetlen munkáltatója lett volna. A munkáltatók nem egymás jogutódai, az azonnali hatályú felmondás jogellenessége esetén csak egy havi végkielégítés illeti meg, illetve a felmondási idő esetében 35 nap és nem az általa állított 45 nap.

[16] Az alperes a felperessel egyezően nyilatkozott arról, hogy a felperes 2023 májusában tájékoztatta, Város2ba kíván költözni és a bejárásához költségtérítést kér. Az alperes úgy vélte, hogy ezt a munkakört napi ingázás mellett nem könnyű betölteni. Állította, hogy nem ez vezetett a munkaviszony megszüntetéséhez. Előadta, hogy a 2023. június 16-án történt

esemény után döntött úgy, hogy a felmondást visszavonva, azonnali hatályú felmondással szünteti meg a felperes munkaviszonyát. Az azonnali hatályú felmondás egy folyamat eredménye volt, tekintve, hogy már észlelt bizonyos problémákat a felperes munkavégzésével és igazmondásával kapcsolatban. Előadta, hogy a nála eltöltött utolsó időszakának vizsgálata még zajlik és azok végeztével valószínűsíthető, hogy más hatósági eljárások megindítására is sor kerül.

[17] Az Orvosi napló vezetése a felperes feladata volt asszisztensként, emellett számítógépes nyilvántartást is vezettek. Észlelte, hogy a napló vezetésével problémák vannak, a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő 2023. április 20-án telefonon jelezte, hogy a napló sorszámozásával gond van, mivel a 2022-es év sorszámaint viszik tovább. Ekkor a számítógépes rendszer adatai alapján megállapítható volt, hogy a sorszámozás nem helyes, az nincs átsorolva. Állította, hogy a felperes a 2023. április 26-án megvásárolt naplót sem vezette megfelelően, az adatokat továbbra is hiányosan rögzítette. A felperes ezen kötelezettségét folyamatosan, az utolsó munkában töltött napjáig megszegte. A folyamatosan és mulasztással megvalósuló kötelezettségszegés esetén pedig az azonnali hatályú felmondás közlésére előírt szubjektív jogvesztő határidő folyamatosan nyitva áll. A Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelővel történt egyeztetések következtében a sorszámozás a későbbiekben orvoslásra került, 2023. szeptember 13-án kapta meg az alperes az első hibamentes jelentésről a visszaigazolást.

[18] A Alapítvánnyal kapcsolatos levelezés vonatkozásában előadta, hogy a felperes sorozatosan nem, vagy késedelmesen küldte meg az általa aláírt igazolásokat. A betegellátással kapcsolatos munkaviszony megszüntetési indok tekintetében előadta, hogy a beteget a helyettesítő orvos látta el 2023. június 9-én. Az alperesnél kialakult gyakorlat szerint az asszisztens a beteget minden esetben tájékoztatja, hogy amennyiben a tünetek nem enyhülnek, akkor 3-4 napon belül újra jelentkezzen. A felperes nem adott tájékoztatást a beteg ellátásáról, így amikor 2023. június 16-án a rendelőben ismét megjelent, az előzményekről nem volt tudomása, illetőleg megállapítható volt, hogy a felperes a beteget nem rendelte vissza a szokásos időben.

[19] Az alperes az ellenkérelemben az Orvosi napló vezetésével kapcsolatos kötelezettségszegés vonatkozásában hivatkozott a keresőképtelenség és a keresőképeség orvosi elbírálásáról és annak ellenőrzéséről szóló 102/1995. (VIII.25.) Korm. rendelet 10. § (1), (4) bekezdésére. Az EBH2018.M.18 számú eseti döntésre hivatkozással kifejtette, hogy az azonnali hatályú felmondásban megjelölt több indok közül elégséges, ha egy megfelel a törvénynek. A BH2002.31. számú eseti döntés értelmében a munkáltató a rendes felmondás közlését követően a felmondási idő alatt rendkívüli felmondással élhet. A BH2005.117. számú döntésre hivatkozással utalt arra, hogy a kötelezettségszegést a munkavállaló munkaköre, szakismerete, beosztása alapján kell vizsgálni.

[20] Az alperes az Mt. 36. § (1) bekezdésére hivatkozott, és arra, hogy a felperes előadásából az következik, hogy a felperes munkaviszonya az cég1 Kft.-vel megszűnt, a felperes ezáltal kikerült az Mt. hatálya alól és közalkalmazotti jogviszonyt létesített. A Kjt. hatálya alatt állt. Ezen korábbi munkaviszonya nem adódik hozzá a későbbi közalkalmazotti jogviszonyban eltöltött időhöz.

[21] Az elsőfokú bíróság a 22-I. sorszámú ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 570.000 forintot végkielégítés címén, 917.280 forintot átalánykártérítés címén, valamint az ezen összegek után 2023. július 19-étől a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett félév első napján érvényes kamatot, a felperes keresetét ezt meghaladóan elutasította. Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 89.063 forint eljárási illetéket és megállapította, hogy 50.099 forint illeték az állam terhén marad. Az alperest 312.740 forint felperesnek járó perköltség megfizetésére kötelezte.

[22] Az elsőfokú bíróság ítéletében az Mt. 36. § (1) bekezdését, 69. § (1)-(2) bekezdéseit, a 77. § (3) bekezdését, a 82. § (3)-(4) bekezdéseiben és a Kjt. 24. § (3) bekezdésében írtakat alkalmazta.

[23] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította, hogy a felperes 2022. szeptember 12-én abbahagyta az orvosi napló vezetését. A munkáltatói jogkör gyakorlójának, törvényes képviselői háziorvosnak erről tudomással kellett bírnia, mivel a felperes 2022. szeptember 12-ét követően szabadságon volt, amikor őt más háziorvosi asszisztens helyettesítette, és ezen helyettesítések alkalmával sem törvényes képviselői háziorvos, sem a helyettesítő asszisztens nem töltötte ki az orvosi naplót. Az alperes a felperestől az orvosi napló folyamatos vezetését nem várta el 2022. szeptemberétől 2023. áprilisáig. A felperes a visszamenőleges kitöltés során az elektronikus nyilvántartási rendszer, a Visual Szolga sorszámozásának alapulvételével járt el, de a betegadatok rögzítése hibásan történt meg, erről az alperes 2023. április 20-án értesült a hatóság jelzése alapján. A felperes munkaviszonyának fennállása alatt a hatóság jelzésére a nyilvántartásokban a sorszámozást nem kellett orvosolni, a betegek felvételét nem kellett átsorolni, és azt csak az alperesnél 2023. júliusától dolgozó asszisztens tette meg. Az alperes nem bizonyította, hogy a felperes mulasztására vezethető vissza, hogy az elektronikus nyilvántartásban a keresőképtelen betegek rögzítése nem volt megfelelő, a felperes kötelezettségszegése nem volt megállapítható.

[24] Az elsőfokú bíróság az okirati bizonyítékok alapján megállapította, hogy a betegek neve és taj-száma mellett a felperes a nyomtatvány adatai közül a születési évet, a foglalkozást, a lakcímet nem tüntette fel, ezt azonban sem törvényes képviselői háziorvos, sem a táppénzes naplót ellenőrző főorvos nem kifogásolta az ellenőrzés során, ennek ellenkezőjét az alperes nem bizonyította. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a munkáltatói jogkör gyakorlója által ismert adatrögzítési hiányosság az adminisztrációs feladatok vonatkozásában nem jelentette az asszisztensi munkakörben dolgozó felperes lényeges és jelentős mértékű kötelezettségszegését.

[25] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában kifejtette, hogy az azonnali hatályú felmondásnak a Alapítvánnyal kapcsolatos levelezésre vonatkozó indoka tekintetében az alperes nem gyakorolta a tudomásszerzéstől számított 15 napon belül az azonnali hatályú felmondásra vonatkozó jogát, mert a kötelezettségszegés 2023. májusában ismert volt.

[26] Az elsőfokú bíróság a 2023. június 9-i betegellátással kapcsolatosan megállapította, hogy az alperes nem bizonyította, hogy a felperes nem tájékoztatta a beteget, amennyiben állapota nem javul, 3-4 napon belül keresse fel ismételt a háziorvosát. Abból a tényből,

hogy a beteg a 2023. június 9-i rendelet követően június 16-án jelent meg a kontrollvizsgálaton, a felperes kötelezettségszegése nem állapítható meg.

[27] Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a felperes az cég1 Kft.-vel munkaviszonyban, míg 2019. július 1-től Város1 Önkormányzatával közalkalmazotti jogviszonyban állt. Erre figyelemmel a Kjt. 24. § (3) bekezdése értelmében az Mt.-nek „A munkáltató személyében bekövetkező változás” című VI. fejezetének rendelkezései, így az Mt. 36. § (1) bekezdése nem alkalmazható, hiszen a Kjt. 24. § (3) bekezdése kizárólag a Kjt. hatálya alá tartozó munkáltatók között megvalósuló változásra teszi lehetővé az Mt. VI. fejezetének alkalmazását. Az elsőfokú bíróság utalt arra is, hogy az Mt. 36. § (1) bekezdése értelmében a munkáltató személyében bekövetkezett változás akkor állhat fenn, hogyha a gazdasági egység átszállása valamilyen jogügylet alapján történik. A felperes által közöltek szerint azonban az cég1 Kft. és Város1 Önkormányzata között a 3. számú felnőtt háziorvos körzet átadásában megállapodásra nem került sor, illetve az önkormányzat a korábbi feladatellátási szerződés megszűnése miatt az alperessel létrejött újabb szerződésig maga biztosította az egészségügyi alapellátást. Az elsőfokú bíróság szerint annak ellenére, hogy a felperes a közalkalmazotti jogviszonya alatt is ugyanazon orvosi rendelőben, korábbi munkaköri feladataival egyező feladatokat látott el az alperesnél fennállt munkaviszonyának megszüntetésekor a végkielégítés és a felmondási idő számítása tekintetében az cég1 Kft.-nél fennálló munkaviszonyt nem lehetett figyelembe venni, mivel az cég1 Kft. és Város1 Önkormányzata között az Mt. 36. § (1) bekezdése szerinti jogutódlás kizárt.

[28] Az alperes törvényes határidőn belül előterjesztett fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte akként, hogy a felperes keresetét teljes egészében utasítsa el. Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Az alperes a felperes perköltségben való marasztalását a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) a) pontja alapján kérte, azzal, hogy az alperes jogi képviselője áfa fizetésre nem kötelezett.

[29] Az alperes előadta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást részben helyesen állapította meg, azonban abból különösen a felperes felelőssége tekintetében téves következtetéseket vont le, és helytelenül állapította meg, hogy az alperes azonnali hatályú felmondása jogellenes volt. Tévesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy az orvosi napló vezetéséért, az abban foglalt adatok valódiságáért és helyességéért a házi orvos tartozik felelősséggel, ugyanis ez csak a harmadik személyekkel szembeni felelősségre vonatkozik és nem a munkaviszonyon belüli felelősségre. A felperes munkaköri kötelezettsége volt az orvosi napló vezetése, ezért ennek elmulasztásáért őt terheli a felelősség.

[30] Az alperes sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság abból a tényből, hogy a felperes helyettesítésekor sem törvényes képviselői háziorvos, sem a helyettesítő asszisztens nem töltötte ki az orvosi naplót azt a következtetést vonta le, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója a felperestől az orvosi napló folyamatos vezetését nem várta el 2022 szeptemberétől 2023 áprilisáig. A felperesnek volt a feladata, hogy az orvosi naplót megfelelő sorszámozással és a nyomtatvány által megkövetelt adattartalommal teljeskörűen, a páciens születési éve, lakcíme és foglalkozása tekintetében vezesse, különös figyelemmel arra, hogy az orvosi napló közokirat. A felperes munkaköri leírása egyértelműen fogalmazott ezzel kapcsolatban.

[31] Az alperes szerint az elsőfokú bíróság személyl tanú egyértelmű vallomása ellenére iratellenesen rögzítette, hogy az elektronikusan vezetett orvosi napló sorszámozását nem kellett az alperesnek korrigálnia. A Nemzeti Egészségbiztosítási Adatkezelő (a továbbiakban: NEAK) vizsgálata elején a vizsgálata elején azt jelezte, hogy amíg nem születik döntés a hibajavítás módjáról a sorszámozást tartani kell, azonban felperes helytelen napló vezetésének köszönhetően 19 oldalas hibalistát kapott az alperes a NEAK-tól, amit 2023. szeptember 13. napjára tudott csak kijavítani. A tanú vallomása szerint 2023. június 15. napján közösen nézték meg törvényes képviselővel a naplót, és ezt követően döntött úgy az alperes, hogy azonnali hatállyal megszünteti a felperes munkaviszonyát.

[32] Az alperes álláspontja az, hogy az orvosi napló nem megfelelő sorszámozása, hiányos adattartalommal való vezetése a felperes kötelezettségszegése volt, aminek jelentőségét az is növeli, hogy ez képezi a keresőképtelen személyek táppénz fizetésének alapját és az alperes ezzel kapcsolatban még társadalombiztosítási hatósági ellenőrzést is kapott. A felperes utolsó öt munkanapján kilenc beteg dokumentálását mulasztotta el.

[33] Az alperes szerint a felperesnek kellett bizonyítania, hogy nem volt hiányos a napló vezetése. személyl tanúvallomása igazolta, hogy a felperes távozását követően neki, mint új asszisztensnek kellett pótolnia a mulasztásokat és javítani a hibákat. Az alperes előadta, hogy a felperes a munkaviszonyának azonnali hatályú megszüntetéséig az orvosi naplót folyamatosan hiányos adattartalommal, helytelen sorszámozással vezette, a lényeges kötelezettségszegést elkövetette.

[34] Az alperes elismerte a Hospice Alapítvánnyal folytatott levelezés vonatkozásában, hogy az azonnali hatályú felmondás tekintetében a határidőt nem tartotta meg, azonban sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást teljesszűken nem tárta fel az alperes bizalomvesztése körében.

[35] Az alperes szerint a 1/021 naplószerűű beteg ellátásával kapcsolatban az bír jelentőséggel, hogy a felperes munkaköri feladata „az ápolási-gondozási tevékenység során a páciens állapotával kapcsolatos minden információról írásban és vagy szóban beszámolási kötelezettséggel tartozik felettesének”, függetlenül attól, hogy az alperes kért-e tájékoztatást, vagy sem. Ez alapján a felperes az 1/021 naplószerűű beteg vonatkozásában nem teljesítette a tájékoztatási kötelezettségét, ezért lényeges kötelezettségszegést követett el.

[36] Az alperes másodlagos fellebbezési kérelme az ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítására irányult. Az alperes szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a polgári perrendtartásról szűló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdését. Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének indokolási kötelezettségével kapcsolatban a BDT2015. 3348. számű eseti döntésre hivatkozott, és véleménye szerint a BDT2007.1636. és BDT2004.1085. számű eseti döntések alapján ezek lényeges eljárási szabálysértések. Az alperes fellebbezésében tárgyalás tartását kérte.

[37] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének az alperes fellebbezésével érintett részben való helybenhagyását kérte. A felperes munkaviszony megszüntetésének orvosi napló vezetésével, illetűleg annak hiányosságaival kapcsolatos

felmondási oka tekintetében előadta, az alperes nem bizonyította, hogy az orvosi naplóban a betegek születési évének, foglalkozásának és lakcímének feltüntetése a felperes lényeges munkaköri kötelezettségének minősült. Az alperes a felperes szabadságának időtartama alatt maga sem tüntette fel ezeket az adatokat az orvosi naplóban; ezt a hiányosságot sem az alperes, sem a táppénzes naplót ellenőrző főorvos nem kifogásolta. A felperes az elektronikus nyilvántartási rendszert (Visual Szolga) az alperes tudtával és jóváhagyásával szabályszerűen és napra készen vezette. Az alperes tudott a táppénzes napló vezetésének hiányosságairól, ennek ellenére nem intézkedett határidőben a munkaviszony megszüntetéséről.

[38] A felperes álláspontja szerint a Hospice Alapítvánnyal folytatott levelezéssel összefüggő felmondási ok tekintetében az alperes bizalomvesztésre vonatkozó érvelése téves. Ez az Mt. fogalomrendszerében önállóan nem értékelhető, továbbá ebben az esetben is csak a bizalomvesztést okozó magatartásról való tudomásszerzést követő 15 napon belül van helye a hátrányos jogkövetkezmény alkalmazásának.

[39] Az 1/021 naplószerű beteg ellátásával kapcsolatos felmondási ok vonatkozásában a felperes előadta, hogy az alperesnek a beteg kezelésével és ellátásával kapcsolatban a Visual Szolga elektronikus nyilvántartási rendszerből minden adat rendelkezésére állt, a felperes az őt terhelő tájékoztatási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. A bizonyítási eljárás adatai alapján megállapítható volt az is, hogy az elektronikus nyilvántartási rendszerbe felvitt adatokat meghaladóan további tájékoztatást az alperes a korábbi szabadságait követően soha nem kért, ezért ebben a tekintetben a felperest sem a munkaköri leírása alapján, sem egyéb munkáltatói utasítás alapján tájékoztatási kötelezettség nem terhelte.

[40] A felperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő, az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását kérte. Álláspontja szerint a felperesnek az cég1 Kft.-vel 2018. február 1-jétől 2019. június 30. napjáig fennállt munkaviszonyát a végkielégítés mértékének és felmondási idő hosszának meghatározásánál figyelembe kell venni, mivel a közalkalmazotti jogviszonyában, és az alperessel fennállt munkaviszonya alatt is ugyanazokat a munkaköri feladatokat látta el, ugyanazon a munkavégzési helyen, ezért ezek teljes időtartamát jogosító időként figyelembe kell venni.

[41] A felperes arra is hivatkozott, hogy közalkalmazotti kinevezési okmányában az szerepel, hogy „a közalkalmazotti jogviszony időtartama 13 év 11 hó 22 nap”, mindebből az következik, hogy a közalkalmazotti jogviszonyba történő kinevezésben meghatározott időtartam figyelembevételével felperes részére akkor is magasabb összegű végkielégítés és hosszabb időtartamú felmondási idő jár, ha az Mt. 36. § szerinti általános jogutódlás szabályai nem alkalmazhatóak.

[42] Az cég1 Kft. és Város1 Önkormányzata között 2019. június 30-i hatállyal létrejött megállapodás az Mt. 63. § (3) és (4) bekezdéseit teljes mértékben figyelmen kívül hagyta, az átadó munkáltató (cégl1 Kft.) nem tájékoztatta a felperest arról, hogy munkaviszonya a törvény erejénél fogva megszűnik, és megilleti őt a munkáltató felmondása esetén meghatározott munkavégzés alóli felmentés idejére járó távolléti díjnak megfelelő összeg, továbbá a végkielégítés is. A felperes abban a tudatban fogadta el a közalkalmazotti jogviszonyba történő kinevezését, hogy a jogviszonyváltás következtében nem kerül

hátrányosabb helyzetbe a jogviszonyának esetleges későbbi megszűnésekor, vagy ismételt átalakulásakor.

[43] Az alperes fellebbezése és a felperes csatlakozó fellebbezése nem megalapozott.

[44] A másodfokú bíróság a Pp. 376. § (1) a) pontja alapján az alperes kérelmére a fellebbezést tárgyaláson bírálta el. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a Pp. 379. §-ában és a 380. §-ában írt kötelező hatályon kívül helyezési ok nem merült fel, az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a tényállást a Pp. 279. § (1) bekezdése szerint a bizonyítékok okszerű értékelésével helyesen állapította meg, és a kereseti kérelemről az irányadó anyagi jogszabályok helyes alkalmazásával megalapozott döntést hozott.

[45] A másodfokú bíróság elsődlegesen azt vizsgálta az alperes másodlagos fellebbezési kérelmében foglaltak alapján, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolása megfelel-e a Pp. 346. § (5) bekezdésében foglaltaknak. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában mindhárom felmondási ok tekintetében részletesen kifejtette, hogy mely megállapítását, melyik fél nyilatkozatára figyelemmel, mely bizonyítékok alapján tette. Az alperes ellenkérelméhez csatolt orvosi napló másolata alapján tett megállapításokat az orvosi napló vezetésével kapcsolatosan. Az elsőfokú ítélet jogi indokolása részletesen tartalmazza az alkalmazott anyagi jogszabályokat és azok értelmezését, továbbá a bizonyítékok értékelésénél figyelembe vett körülményeket, szempontokat is. Az alperes által hivatkozott kúriai eseti döntésektől nem tért el, azokat döntése meghozatalánál szem előtt tartotta. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, az alperes fellebbezésében hivatkozott eljárási szabálysértés nem állapítható meg, az ítélet Pp. 381. § szerinti hatályon kívül helyezésének szüksége nem merült fel.

[46] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításával, mely szerint az alperes a felperestől 2022. szeptember 12. napját követően sem követelte meg a papír alapú orvosi napló vezetését, és ebből helyesen vonta le azt a következtetést, hogy az alperes a felperestől nem várta el az orvosi napló folyamatos vezetését 2022. szeptemberétől 2023. áprilisáig, ezért kötelezettségszegést ezen időszak alatt a felperes terhére megállapítani nem lehetett. Az orvosi napló vezetésének hiányosságairól az alperes tudott, azt elfogadta. Az orvosi napló vezetésének az alperes által megjelölt hiányosságai az alperes által közölt munkáltatói felmondást követően is megmaradtak, csak 2023. szeptemberében változtatott az alperes a korábbi gyakorlatán. Az alperes ennek ellenkezőjét nem bizonyította.

[47] A másodfokú bíróság szerint helyes az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy az alperes nem bizonyította, hogy a felperes mulasztására vezethető vissza az a hiba, ami miatt az elektronikus nyilvántartásban a keresőképtelen betegek rögzítése nem 1-es sorszámmal kezdődött 2023-ban. A felperes magatartásától független volt az a körülmény, hogy a NEAK iránymutatása alapján a hiba kijavítására később, a felperes munkaviszonyának megszüntetését követően került sor.

[48] Megalapozatlanul sérelmezte az alperes, hogy az elsőfokú bíróság a felperes Hospice Alapítvánnyal folytatott levelezése vonatkozásában – a bizalomvesztés tekintetében – nem tárta fel a tényállást. Helytállóan foglalt állást az Alapítvánnyal kapcsolatos levelezésre vonatkozó indok tekintetében az elsőfokú bíróság, amikor mellőzte az ezzel kapcsolatos

bizonyítás felvételét, mivel ezen indok tekintetében az alperes a szubjektív határidőn belül nem gyakorolta az azonnali hatályú felmondás jogát, a kötelezettségszegésről 2023. májusában tudomást szerzett.

[49] A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban a tekintetben is, hogy az alperes nem bizonyította a 2023. június 16-i betegellátással kapcsolatban, hogy a felperes elmulasztotta törvényes képviselőt tájékoztatni, mivel a házi orvos rendelkezésére álltak a Visual Szolga rendszerben nyilvántartott adatok.

[50] Az alperes az azonnali hatályú felmondása indokolásában megjelölt felperesi kötelezettségszegések tekintetében – külön-külön és együttesen értékelve – sem bizonyította, hogy a felperes szándékosan vagy súlyosan gondatlanul olyan jelentős mértékű, lényeges kötelezettségszegést követett el, ami alperes ezen jognyilatkozatának jogszerűségét megalapozza. Az elsőfokú bíróság az alperes jogellenes azonnali hatályú felmondása jogkövetkezményeként az Mt. 82. § (3) és (4) bekezdését helyesen alkalmazta.

[51] A másodfokú bíróság a felperes csatlakozó fellebbezése tekintetében megállapította, a felperes nem tudta igazolni, hogy az cégl Kft. és Városl Önkormányzata között olyan jogügylet jött létre, amely alapján megállapítható a munkáltató személyében bekövetkezett változás. A felperes és az cégl Kft. közötti munkaviszony a felek közös megegyezésével került megszüntetésre, ezért tévesen hivatkozott a felperes arra, hogy munkaviszonya a törvény erejénél fogva szűnt meg. Az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott ítélete [50] bekezdésében arra, hogy Városl Önkormányzata a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 13. § 4. pontja értelmében, az egészségügyi alapellátást, mint ellátandó helyi önkormányzati feladatot biztosította. Az elsőfokú bíróság az Mt. 36. §-át és a Kjt. 24. § (3) bekezdését helyesen alkalmazta, a munkáltató személyében bekövetkezett változással kapcsolatban kifejtett jogi indokolást a másodfokú bíróság megismételni nem kívánja, azzal teljes mértékben egyetértett.

[52] Itt utal arra a másodfokú bíróság, hogy a felperes tévesen hivatkozott arra a felmondási idő és a végkielégítés mértéke vonatkozásában, hogy közalkalmazotti kinevezési okiratában a közalkalmazotti jogviszony időtartama 13 év 11 hó 22 napban került meghatározásra, mivel ez az időtartam nem hosszabb felmondási időre vagy magasabb összegű végkielégítésre jogosít, hanem a közalkalmazotti jogviszony fennállta alatt a közalkalmazotti illetménytábla szerinti fizetési fokozat meghatározásánál került figyelembe vételre.

[53] A másodfokú bíróság a fentiekben kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése és a 386. § (4) bekezdése alapján helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

[54] Az alperes fellebbezése, valamint a felperes csatlakozó fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a felperes és az alperes pervesztessége aránya alapján rendelkezett a Pp. 83. § (2) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) a) pontja és (5) bekezdése szerint az ügyvédi munkadíjról azzal, hogy a felperes jogi képviselője áfa fizetésre kötelezett.

[55] A másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdés és 102. § (1) bekezdés alapján rendelkezett a fellebbezési illetékekről, melynek összegét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdése szerint a felperes tekintetében 832.080 forint csatlakozó fellebbezési pertárgyérték és az Itv. 46. § (4) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az alperes tekintetében 1.487.280 forint fellebbezési pertárgyérték és az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján állapított meg. A felperes a Pp. 525. § (1) és (3) bekezdései szerint munkavállalói költségkedvezményre jogosult, ezért a felperes által le nem rótt illeték az állam terhén marad.

[56] A Pp. 365. § (2) bekezdése szerint az ítélettel szemben fellebbezésnek helye nincs.

Győr, 2024. szeptember 3.

Dr.Bartus Erika s.k.

Dr.Mózsa Gábor s.k.

Dr.Molnár Andrea s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró